Uitspraak Geschillencommissie Kifid nr. 2024-1051

(mr. dr. ing. A.J. Verdaas, voorzitter en mr. Y.A. Gottenbos, secretaris)

Datum uitspraak	2 december 2024
Klacht van	De consument
Tegen	De Volksbank N.V., gevestigd te Utrecht, handelend onder de naam SNS Bank, verder te noemen de bank
Aard uitspraak	Bindend advies
Uitkomst	Vorderingen afgewezen
Bijlage	Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Samenvatting

Restschuld hypothecaire geldlening. BKR-registratie. Nadat een betalingsachterstand ontstond in de hypotheeklasten van de consument, heeft de bank de woning van de consument in 2011 laten ontruimen en vervolgens executoriaal verkocht. Hierna bleef een restschuld over die nog niet volledig is afgelost. De consument vordert erkenning dat de bank een fout heeft gemaakt door tot ontruiming en executoriale verkoop van de woning over te gaan, verwijdering van de BKR-registratie die op zijn naam is geplaatst, kwijtschelding van de restschuld en een schadevergoeding van € 125.000,-. Naar het oordeel van de commissie mocht de bank gebruik maken van haar bevoegdheid om de woning van de consument te laten ontruimen en executoriaal te verkopen. Daarnaast weegt het belang van de bank bij handhaving van de BKR-registratie op dit moment zwaarder dan het belang van de consument bij verwijdering daarvan. Verder is de bank niet verplicht om de openstaande schuld kwijt te schelden of om een schadevergoeding te betalen. De klacht is ongegrond en de vorderingen worden afgewezen.

1. Procedure

1.1 De behandelend commissie, verder te noemen de commissie, beslist op basis van het reglement en op basis van de door partijen aan Kifid ingestuurde documenten inclusief bijlagen. Het gaat om: 1) het klachtformulier van de consument; 2) de aanvullende stukken van de consument; 3) het verweerschrift van de bank; 4) de repliek van de consument; 5) de dupliek van de bank; 6) de aanvullende stukken van de bank en 7) de reactie daarop van de consument.

1.2 De commissie is van oordeel dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak wordt daarom op grond van de stukken beslist.

1.3 De consument en de bank hebben gekozen voor een bindend advies. Dit betekent dat partijen elkaar aan de uitspraak kunnen houden.

2. Het geschil

Wat is er gebeurd?

2.1 De consument heeft in het verleden bij de bank een hypothecaire geldlening afgesloten voor de aankoop van een woning (hierna: de hypothecaire geldlening).

2.2 In 2005 is er een betalingsachterstand ontstaan op de hypothecaire geldlening. Op 6 juli 2007 is de hypothecaire geldlening door de bank opgeëist. Vervolgens hebben de bank en de consument in oktober 2007 een betalingsregeling getroffen. Die betalingsregeling is de consument niet nagekomen. Eind 2008 heeft de consument de betalingsachterstand ingelopen.

2.3 In juli 2009 is er opnieuw een betalingsachterstand ontstaan op de hypothecaire geldlening. Omdat de achterstand niet werd ingelopen, heeft de bank bij brief van 5 januari 2010 de hypothecaire geldlening opnieuw opgeëist. In die brief staat dat de consument onder andere het restant van de hoofdsom van de hypothecaire geldlening van een bedrag van € 210.000,- en de achterstand van op dat moment € 2.202,84 binnen zeven dagen aan de bank moet betalen. Indien de consument daaraan niet zou voldoen, dan zou de bank volgens de brief opdracht geven voor executoriale verkoop van de woning van de consument die gold als onderpand voor de lening (hierna: de woning). Verder staat in de brief dat de bank bereid is om van executoriale verkoop van de woning af te zien als de woning op de voorwaarden van de bank onderhands wordt verkocht. Ook staat in de brief dat executoriale verkoop minder opbrengt dan onderhandse verkoop.

2.4 Omdat de consument niet reageerde op de brief van 5 januari 2010 en de achterstand verder opliep, heeft de bank opdracht gegeven om de woning te taxeren. Aan deze taxatie heeft de consument niet meegewerkt. In september 2010 is de bank een traject gestart om de woning executoriaal te verkopen.

2.5 Op enig moment heeft de bank zich op het standpunt gesteld dat de consument de woning zonder haar toestemming verhuurde aan een derde. De bank is een verzoekschrift-procedure gestart bij de voorzieningenrechter. De consument heeft in die procedure geen verweer gevoerd. De procedure heeft geleid tot een beschikking van de voorzieningen-rechter van 24 februari 2011. De voorzieningenrechter heeft in de beschikking geoordeeld dat aannemelijk is dat een derde op basis van een huurovereenkomst in de woning verblijft. De voorzieningenrechter heeft het verzoek van de bank toegewezen om het huurbeding te mogen inroepen tegenover de derde die op dat moment ingeschreven stond op het adres van de woning. Daarbij heeft de voorzieningenrechter geoordeeld dat de derde de woning binnen 14 dagen na betekening van de beschikking dient te ontruimen. Verder heeft de voorzieningenrechter de bank gemachtigd om de woning in beheer te nemen.

2.6 Op 23 maart 2011 is de woning in opdracht van de bank door een gerechtsdeurwaarder ontruimd. Vervolgens is de woning op 28 maart 2011 in opdracht van de bank getaxeerd. In het taxatierapport staat dat de executiewaarde van de woning is getaxeerd op € 160.000,-.

2.7 In 2011 is de woning executoriaal verkocht voor een bedrag van € 165.000,-. Met de opbrengst van de woning is de hypothecaire geldlening gedeeltelijk afgelost, waarna een restschuld van € 65.408,56 overbleef. Op enig moment heeft de bank het dossier overgedragen aan een deurwaarder.

2.8 In 2018 is de consument failliet verklaard. Het faillissement is op een gegeven moment opgeheven wegens gebrek aan baten.

2.9 Op 25 april 2023 heeft de consument verzocht om door de bank geplaatste negatieve registraties op zijn naam uit het Centraal Krediet Informatiesysteem (CKI) van Stichting Bureau Krediet Registratie (BKR) te laten verwijderen. Op 15 mei 2023 heeft de bank het verzoek van de consument afgewezen.

2.10 In januari 2024 stond de hypothecaire geldlening met de volgende negatieve registraties op naam van de consument in het CKI: een code A (achterstand) per 4 februari 2010, een code 2 (opeising) per 30 september 2010 en een code 3 (afboeking) per 11 augustus 2023.

2.11 Tijdens de procedure bij Kifid heeft de bank aangegeven dat zij de registratie van de hypothecaire geldlening zal aanpassen naar een registratie van de restschuld (RH) met bijzonderheidscode 2 (opeising). Bij de BKR-registratie is geen werkelijke einddatum geplaatst.

De klacht en vordering

2.12 De consument vordert erkenning door de bank dat zij een fout heeft gemaakt door de woning te laten ontruimen, verwijdering van de BKR-registratie uit het CKI, kwijtschelding van de openstaande schuld en een schadevergoeding van € 125.000,-. Aan deze vorderingen legt de consument – kort weergegeven - het volgende ten grondslag:

- De betalingsachterstand op de hypothecaire geldlening is nooit hoger geweest dan twee maanden en de achterstand werd zo snel mogelijk ingelopen. Op 23 maart 2011, de dag van de ontruiming van de woning, was de achterstand nog geen € 3.000,- en stond de gemeente garant voor een bedrag van € 10.000,-. De gerechtsdeurwaarder heeft vervolgens hierover contact gehad met de bank. De bank vond echter dat de ontruiming doorgang moest vinden. De bank heeft hier een fout gemaakt door op de stoel van de rechter te gaan zitten. Hierdoor is de consument en zijn gezin ontzettend veel onrecht aangedaan waardoor de gezinsleden psychische problemen hebben gekregen. Het leven van de consument had er anders uitgezien als de bank in 2011 akkoord was gegaan met de garantstelling van de gemeente zodat schuldhulpverlening kon worden opgestart en de consument in de woning kon blijven wonen.

Verder beweert de bank dat de woning werd verhuurd, maar de woning is nooit aan derden verhuurd. Daarnaast is het raar dat een bank altijd maar het laagste bod accepteert tijdens een verkoop. Een makelaar had de waarde van de woning getaxeerd op € 238.500,-. De consument kwam in augustus 2009 zijn eigen woning al in de verkoop tegen op het internet. Op dat moment kon de consument er niet achter komen wie er bezig was met de verkoop. Hierdoor heeft de consument geen medewerking verleend aan onderhandse verkoop.

- De consument leeft met zijn gezin onder het bestaansminimum. Om in de toekomst een beter bestaan te hebben, wil hij zijn zakelijke activiteiten laten groeien. De consument heeft een eenmanszaak waarvoor hij een truck nodig heeft. De consument is gemiddeld € 2.500,- per maand kwijt voor het huren van een truck. Als de consument een truck kan leasen, dan zou dat ongeveer € 900,- per maand kosten. Het leasen van een truck zou dus een kostenbesparing opleveren zodat de consument zijn schulden kan aflossen. Daarnaast verliest de consument opdrachten doordat hij niet constant een truck beschikbaar heeft. Door de BKR-registratie kan de consument echter geen truck leasen. Ook huurt de consument momenteel een woning in de vrije sector. Indien de consument een woning zou kopen, dan zou dit ook een maandelijkse kostenbesparing kunnen opleveren. De consument kan echter geen hypothecaire geldlening afsluiten vanwege de BKR-registratie.

- De gevorderde schade van € 125.000,- bestaat uit de restschuld van de hypothecaire geldlening, een doorlopend krediet bij een andere bank, en de extra kosten die de consument maakt voor het huren van een truck. Verder vindt de consument dat de bank de restschuld moet kwijtschelden aangezien deze al is afgeschreven en de bank niet actief heeft geprobeerd om naar een oplossing voor de restschuld te zoeken.

Het verweer

2.13 De bank voert verweer tegen de stellingen van de consument. Voor zover relevant zal de commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

3. De beoordeling

Waar het om gaat

3.1 De commissie moet beoordelen of de bank moet erkennen dat zij een fout heeft gemaakt, of de bank de BKR-registratie moet (laten) verwijderen uit het CKI, of de bank een schade-vergoeding moet betalen en of de bank de openstaande restschuld moet kwijtschelden. De commissie is van oordeel dat de bank dit niet hoeft te doen en licht dit oordeel hierna toe.

De ontruiming en executoriale verkoop van de woning

3.2 Op grond van de overeenkomst van geldlening heeft de consument zich verplicht om de maandelijkse termijnen van de hypothecaire geldlening aan de bank te betalen. De consument heeft de bank het recht van hypotheek verleend, tot zekerheid voor het nakomen van zijn betalingsverplichting. Als de consument zijn verplichtingen niet nakomt mag de bank als hypotheekhouder in beginsel gebruik maken van het recht van parate executie zoals dat is neergelegd in artikel 3:268 lid 1 Burgerlijk Wetboek (hierna: BW)[1]. De bank mag dit recht echter niet uitoefenen als zij daar misbruik van maakt. Van misbruik is slechts sprake in bijzondere omstandigheden. Bijvoorbeeld als de hypotheekhouder geen redelijk te respecteren belang heeft bij de parate executie, mede gelet op de belangen aan de zijde van de schuldenaar die door de executie zullen worden geschaad, of als er aan de zijde van de schuldenaar een noodsituatie zou ontstaan.

3.3 Tussen partijen is niet in geschil dat een achterstand in de betaling van de maandlasten bestond. Wel verschillen partijen van mening over de omvang van die achterstand. Tussen partijen is ook niet in geschil dat de bank de bevoegdheid had om de woning te laten ontruimen en de woning executoriaal te verkopen.

3.4 De bank mocht gebruik maken van haar bevoegdheden, tenzij er sprake was van bijzondere omstandigheden die maken dat de bank haar bevoegdheden niet mocht uitoefenen. De consument stelt dat de achterstand op de dag van de ontruiming (23 maart 2011) nog geen € 3.000,- bedroeg en dat de gemeente garant stond voor een bedrag van € 10.000,-. De consument stelt zich op het standpunt dat de bank de ontruiming en het executietraject daarom had moeten staken. De commissie volgt dit standpunt niet en licht dit hierna toe.

3.5 De commissie gaat ervan uit dat de betalingsachterstand in maart 2011 was opgelopen tot het door de bank gestelde bedrag van € 11.993,46. De bank heeft namelijk ter onderbouwing een overzicht uit haar administratie overgelegd. De enkele stelling van de consument dat de achterstand nog geen € 3.000,- was, is onvoldoende om te concluderen dat het door de bank verstrekte overzicht niet klopt. De commissie moet daarom uitgaan van de juistheid van het overzicht van de bank.

3.6 De stelling van de consument dat de gemeente garant stond voor een bedrag van € 10.000,-, maakt niet dat de bank geen belang had bij executoriale verkoop van de woning. Als de gemeente garant stond voor een bedrag van € 10.000,-, dan betekent dat niet dat de consument in maart 2011 in staat was om de achterstand van € 11.993,46 volledig te voldoen. Er was sprake van een achterstand en het uitgangspunt is dan dat de bank het recht heeft om de woning executoriaal te verkopen. Daar komt bij dat de betalingsachterstand al sinds 2009 bestond, zodat de consument tijd en gelegenheid heeft gehad om een oplossing te vinden voor de betalingsachterstand.

[1] De tekst van dit artikel is opgenomen in de bijlage bij deze uitspraak.

Ook heeft de bank onweersproken gesteld dat eerder in de periode van 2005 tot 2008 sprake is geweest van betalingsachterstanden.

3.7 Hoewel de commissie zich realiseert dat de ontruiming en executieverkoop van de woning ingrijpende gevolgen had voor de consument en zijn gezin, maken deze gevolgen niet dat de bank niet tot ontruiming en executie mocht overgaan. Voor de commissie is er geen aanleiding om aan te nemen dat executieverkoop van de woning tot een noodsituatie, in juridische zin, zou leiden.

3.8 Verder is het de commissie niet gebleken dat de bank de woning voor een te lage prijs heeft verkocht. De verkoopprijs van € 165.000,- was immers hoger dan de getaxeerde executiewaarde van de woning van € 160.000,-. Dat de consument nu een restschuld heeft is te betreuren, maar die restschuld had waarschijnlijk beperkt kunnen worden als de consument aan een onderhandse verkoop meegewerkt had.

3.9 De conclusie is dat het de commissie niet is gebleken dat de bank misbruik heeft gemaakt van haar bevoegdheden door tot ontruiming en executoriale verkoop van de woning over te gaan.

Juridisch kader voor de BKR-registratie

3.10 Tussen partijen is niet in geschil dat de BKR-registratie technisch juist is. De consument heeft gesteld dat de BKR-registratie verwijderd moet worden, omdat hij daarbij een zwaarwegend belang heeft.

3.11 Het verzoek van de consument met betrekking tot verwijdering van de BKR-registratie moet worden beoordeeld op grond van de bepalingen van de Algemene verordening gegevensbescherming (hierna: AVG). De relevante bepalingen uit de AVG zijn opgenomen in de bijlage. Daarbij neemt de commissie het volgende als uitgangspunt.

3.12 De BKR-registratie houdt een verwerking van de persoonsgegevens van de consument in, zoals bedoeld in artikel 4 lid 1 en 2 AVG. De bank is daarbij de verwerkingsverantwoordelijke. Verwerking van persoonsgegevens is alleen toegestaan als voldaan is aan één van de voorwaarden uit artikel 6 lid 1 AVG. De BKR-registratie is rechtmatig als die verwerking noodzakelijk is voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer – kort gezegd – de privacybelangen van de betrokkene (de consument) zwaarder wegen dan die belangen.

3.13 Op grond van artikel 21 lid 1 AVG heeft de betrokkene te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens. De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens, tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene.

Als het bezwaar van de betrokkene op grond van artikel 21 lid 1 AVG slaagt, dan heeft de betrokkene het recht dat zijn persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging worden gewist.

3.14 Er zal dus een belangenafweging moeten plaatsvinden op basis van artikel 21 lid 1 AVG, tussen enerzijds de belangen bij handhaving van de BKR-registratie en anderzijds het belang van de consument bij verwijdering daarvan.

Belangenafweging BKR-registratie

3.15 De belangen van de consument bij de verwijdering van de BKR-registratie zijn weergegeven onder 2.12.

3.16 De bank heeft hiertegen ingebracht dat het belang van instandhouding van de BKR-registratie is gelegen in de bescherming van de consument tegen overkreditering en het beperken van financiële risico's voor de bank en andere kredietaanbieders. De bank voert onder meer aan dat de consument structureel zijn hypotheeklasten niet voldeed en vervolgens niet meewerkte aan de onderhandse verkoop van de woning om de restschuld te beperken. De woning is daarom executoriaal verkocht. Hieruit is een restschuld ontstaan waarvan nog een bedrag van € 49.839,50 openstaat. Voor deze openstaande schuld heeft de consument nog geen oplossing gevonden. De consument heeft door het niet voldoen van de vordering en het niet nakomen van afspraken een slechte betalingsmoraliteit getoond, aldus de bank.

3.17 Naar het oordeel van de commissie heeft de bank hiermee voldoende aangetoond dat de door haar genoemde belangen dwingende gerechtvaardigde gronden opleveren om de BKR-registratie op dit moment in stand te houden en dat in dit geval het belang van de bank dient te prevaleren boven het belang van de consument. Voor dat oordeel is het volgende van belang.

3.18 De commissie heeft er begrip voor dat de consument de BKR-registratie verwijderd wenst te zien. De commissie is echter van oordeel dat de belangen van de consument minder zwaarwegend zijn dan het belang van de bank bij een correcte weergave van de krediet-historie van de consument. De consument heeft op dit moment nog een openstaande schuld bij de bank. Daarnaast heeft de consument aangegeven dat hij andere schulden heeft en dat hij onder het bestaansminimum leeft. Voor de commissie is dan ook niet komen vast te staan dat de consument in een financieel stabiele situatie verkeert. De consument dient dan ook langer te worden beschermd tegen overkreditering en potentiële kredietverstrekkers moeten bij het beoordelen van een kredietaanvraag kennis kunnen nemen van de kredietthistorie van de consument. Het openstaande bedrag is aanzienlijk en daarom is het niet verantwoord als de restschuld niet inzichtelijk is voor kredietverstrekkers. De conclusie luidt dat de belangenafweging in het nadeel van de consument uitvalt en dat de BKR-registratie niet verwijderd hoeft te worden.

De bank hoeft de restschuld niet kwijt te schelden

3.19 De consument vindt dat de bank de restschuld moet kwijtschelden, omdat de bank de restschuld al heeft afgeschreven en niet actief naar een oplossing voor de restschuld heeft gezocht. De commissie volgt de consument hierin niet.

3.20 De commissie heeft er begrip voor dat de consument graag een oplossing wil voor de restschuld. De restschuld moet echter in beginsel door de consument geheel aan de bank worden terugbetaald. Indien de bank de restschuld administratief heeft afgeschreven, dan betekent dat op zichzelf niet dat de bank haar vorderingsrecht met betrekking tot de restschuld heeft prijsgegeven. Verder heeft de bank ten aanzien van een restschuld een zekere mate van beleidsvrijheid en kan zij, indien zij hiertoe aanleiding ziet, (een gedeelte van) de restschuld kwijtschelden. De bank is hiertoe echter niet verplicht.[2]

Conclusie

3.21 De commissie komt tot het oordeel dat de klacht van de consument ongegrond is. Zijn vorderingen moeten dan ook worden afgewezen.

4. De beslissing

De commissie wijst de vorderingen af.

Deze uitspraak is bindend. Of u tegen deze uitspraak beroep kunt instellen, kunt u nalezen in regel 7 van het Reglement Commissie van Beroep Kifid – vanaf 1 april 2024, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten. In regel 18.1 van dat reglement is bepaald dat beroep kan worden ingesteld tot 6 weken na de dag van deze uitspraak. Meer informatie over het instellen van beroep kunt u vinden op de website www.kifid.nl/in-beroep-gaan-bij-kifid.

Binnen 2 weken na verzending van de uitspraak kunt u schriftelijk verzoeken een overduidelijke vergissing in de uitspraak zoals een schrijffout, een verkeerde naam/datum of een rekenfout te herstellen. De beslissing in de uitspraak kan hiermee niet ter discussie worden gesteld. Ook kunt u binnen 2 weken na verzending van de uitspraak schriftelijk verzoeken de uitspraak aan te vullen als u vindt dat niet op alle onderdelen van uw vordering is beslist. Dit ziet niet op de situatie waarin u meent dat de Geschillencommissie Kifid niet op al uw argumenten is ingegaan. Meer informatie hierover staat onder vraag 58 en 59 van het Reglement Geschillencommissie Kifid – vanaf 1 oktober 2023, te vinden op de website www.kifid.nl/reglementen-en-statuten.

Contactgegevens Klachteninstituut financiële dienstverlening

Telefoonnummer: 070 - 333 8 999
Website: www.kifid.nl

[2] GC Kifid 2023-0670, 2021-0229 en 2019-683

Bijlage - Relevante bepalingen uit wet- en regelgeving

Burgerlijk Wetboek

Artikel 3:268
1. Indien de schuldenaar in verzuim is met de voldoening van hetgeen waarvoor de hypotheek tot waarborg strekt, is de hypotheekhouder bevoegd het verbonden goed in het openbaar ten overstaan van een bevoegde notaris te doen verkopen.
(...)

Algemeen Reglement CKI (Reglement CKI)

Artikel 12 Reglement CKI
1.
a) Voldoet een consument niet aan zijn betalingsverplichtingen op grond van een overeenkomst, dan meldt de zakelijke klant dit aan Stichting BKR. Een melding mag pas plaatsvinden als een termijnbedrag zonder toestemming van de zakelijke klant niet is voldaan. Bij de vaststelling van een achterstand worden betalingen van de consument toegerekend aan het oudst vervallen termijnbedrag.
(...)

Artikel 13 Reglement CKI
1. De zakelijke klant meldt de onderstaande feiten met de daarbij behorende bijzonderheidscode onmiddellijk, maar in ieder geval binnen vier (4) weken nadat deze feiten zich hebben voorgedaan, bij Stichting BKR:
code 1 er is een aflossingsregeling getroffen, nadat zich een situatie van achterstand heeft voorgedaan;
code 2 de zakelijke klant heeft betaling van het restant van de of de gehele vordering geëist conform de daarvoor geldende wettelijke vereisten;
code 3 de zakelijke klant heeft een bedrag van € 250,- of meer afgeboekt. Als afboeking plaatsvindt en de consument hoeft niets meer te betalen (finale kwijting), wordt tegelijkertijd met deze code de beëindiging van de overeenkomst met een werkelijke einddatum gemeld. In andere gevallen meldt de zakelijke klant geen werkelijke einddatum;
code 4 de consument blijkt/bleek onbereikbaar;
code 5 de zakelijke klant en de consument zijn een schriftelijke preventieve betaalregeling voor een hypothecaire kredietovereenkomst van tenminste vier (4) maanden overeengekomen.
2. Combinaties van bijzonderheidscodes zijn mogelijk.
3. Indien de consument na finale kwijting alsnog de volledige vordering heeft voldaan, wordt de overeenkomst van een praktisch laatste aflossingsdatum voorzien.
4. De vooraankondiging is niet van toepassing op de registratie van een bijzonderheidscode.

Artikel 14 Reglement CKI
1. Gegevens van afgelopen overeenkomsten worden, tenzij hierna anders bepaald, vijf (5) jaar na de werkelijke einddatum van de overeenkomst door Stichting BKR uit CKI verwijderd. Wanneer door verwijdering van gegevens alleen de naam, adres(sen) en geboortedatum overblijven, worden deze tegelijk met de gegevens uit de overeenkomst uit CKI verwijderd.
(...)

Artikel 39 Reglement CKI
1. (...)
2. De zakelijke klant moet de consument, indien zich een achterstand dreigt voor te doen als bedoeld in artikel 12 lid 1 van dit Reglement van te voren schriftelijk waarschuwen dat het niet betalen leidt tot het melden van een achterstand bij Stichting BKR. De zakelijke klant stelt de consument hiervan tijdig in kennis. De zakelijke klant wijst de consument op de mogelijke consequenties van niet tijdige betaling.

Algemene Verordening Gegevensbescherming

Artikel 4 Definities
Voor de toepassing van deze verordening wordt verstaan onder:

1) "persoonsgegevens": alle informatie over een geïdentificeerde of identificeerbare natuurlijke persoon ("de betrokkene"); als identificeerbaar wordt beschouwd een natuurlijke persoon die direct of indirect kan worden geïdentificeerd, met name aan de hand van een identificator zoals een naam, een identificatienummer, locatiegegevens, een online identificator of van een of meer elementen die kenmerkend zijn voor de fysieke, fysiologische, genetische, psychische, economische, culturele of sociale identiteit van die natuurlijke persoon;

2) "verwerking": een bewerking of een geheel van bewerkingen met betrekking tot persoonsgegevens of een geheel van persoonsgegevens, al dan niet uitgevoerd via geautomatiseerde procedés, zoals het verzamelen, vastleggen, ordenen, structureren, opslaan, bijwerken of wijzigen, opvragen, raadplegen, gebruiken, verstrekken door middel van doorzending, verspreiden of op andere wijze ter beschikking stellen, aligneren of combineren, afschermen, wissen of vernietigen van gegevens;
(...)

Artikel 6 Rechtmatigheid van de verwerking
1. De verwerking is alleen rechtmatig indien en voor zover aan ten minste een van de onderstaande voorwaarden is voldaan:
a) de betrokkene heeft toestemming gegeven voor de verwerking van zijn persoonsgegevens voor een of meer specifieke doeleinden;
b) de verwerking is noodzakelijk voor de uitvoering van een overeenkomst waarbij de betrokkene partij is, of om op verzoek van de betrokkene vóór de sluiting van een overeenkomst maatregelen te nemen;
c) de verwerking is noodzakelijk om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust;
d) de verwerking is noodzakelijk om de vitale belangen van de betrokkene of van een andere natuurlijke persoon te beschermen;
e) de verwerking is noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of van een taak in het kader van de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is opgedragen;
f) de verwerking is noodzakelijk voor de behartiging van de gerechtvaardigde belangen van de verwerkingsverantwoordelijke of van een derde, behalve wanneer de belangen of de grondrechten en de fundamentele vrijheden van de betrokkene die tot bescherming van persoonsgegevens nopen, zwaarder wegen dan die belangen, met name wanneer de betrokkene een kind is.

De eerste alinea, punt f), geldt niet voor de verwerking door overheidsinstanties in het kader van de uitoefening van hun taken.

Artikel 17 Recht op gegevenswissing ("recht op vergetelheid")
1. De betrokkene heeft het recht van de verwerkingsverantwoordelijke zonder onredelijke vertraging wissing van hem betreffende persoonsgegevens te verkrijgen en de verwerkingsverantwoordelijke is verplicht persoonsgegevens zonder onredelijke vertraging te wissen wanneer een van de volgende gevallen van toepassing is:
(...)
c) de betrokkene maakt overeenkomstig artikel 21, lid 1, bezwaar tegen de verwerking, en er zijn geen prevalerende dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking, of de betrokkene maakt bezwaar tegen de verwerking overeenkomstig artikel 21, lid 2;
(...)

Artikel 21 Recht van bezwaar
1. De betrokkene heeft te allen tijde het recht om vanwege met zijn specifieke situatie verband houdende redenen bezwaar te maken tegen de verwerking van hem betreffende persoonsgegevens op basis van artikel 6, lid 1, onder e) of f), van artikel 6, lid 1, met inbegrip van profilering op basis van die bepalingen.

De verwerkingsverantwoordelijke staakt de verwerking van de persoonsgegevens tenzij hij dwingende gerechtvaardigde gronden voor de verwerking aanvoert die zwaarder wegen dan de belangen, rechten en vrijheden van de betrokkene of die verband houden met de instelling, uitoefening of onderbouwing van een rechtsvordering.
(...)